7
Afscheid van mevrouw Berndsen-Jansen

Aan de orde is **het afscheid van mevrouw Berndsen-Jansen (D66)**.

De **voorzitter**:
Ingekomen is een brief van mevrouw Berndsen-Jansen, geschreven op 21 oktober 2015 in Burdaard.

"Geachte mevrouw Van Miltenburg, beste Anouchka,

Met ingang van 1 november verlaat ik de Kamer.

Toen Alexander Pechtold mij vijf jaar geleden vroeg of ik mij wilde kandideren voor de Tweede Kamer, vond ik dat in eerste instantie niet zo'n goed idee. Ik was net verhuisd naar Friesland en ik had een mooie baan als korpschef. Maar het is altijd goed om eerst nog eens na te denken voordat je een definitief besluit neemt. Dus alle voors en tegens afwegend, vond ik het toch wel mooi om op mijn 60ste nog een carrièreswitch te maken.

Het cirkeltje kon hiermee rond gemaakt worden. Eerst raadslid, toen burgemeester, daarna korpschef en ten slotte Kamerlid. En opnieuw is dit een functie ten behoeve van de publieke zaak en bovendien zeer eervol.

Maar wat was het een overgang. Onze fractie ging van drie naar tien zetels. Dus dat betekende nieuwe huisvesting en aan mij de eer om dit voor de fractie te regelen. Daarmee begon het onderhandelen en tot op de dag van vandaag zijn wij heel blij met onze kamers in het Justitiegebouw.

En dan het Kamerwerk. Eigenlijk ben je een soort kleine zelfstandige. Je wordt in het diepe gegooid en er wordt verwacht dat je onmiddellijk weet wat een procedurevergadering is en hoe je ook daar moet onderhandelen. Dan een AO en een VAO, terwijl we geen afkortingen mogen gebruiken. De regeling van werkzaamheden om een debat te kunnen regelen. De race om als eerste een mondelinge vraag over een actualiteit aan te melden. Kortom, het leven van een parlementariër. Mijn portefeuille was me op het lijf geschreven. Veiligheid en Justitie: de domeinen waarin ik lang heb gewerkt. Maar ook het voorzitterschap van de commissie Binnenlandse Zaken deed ik met veel plezier. De kers op de taart was het af en toe mogen voorzitten in de plenaire zaal. Kortom, een interessant en dynamisch bestaan.

Voorzitter, nu ik toch de aandacht heb, voor de laatste keer, wil ik nog graag twee dingen kwijt. Nee, collega's, het gaat niet over de regulering van de wietteelt. Maar het gaat wel over de rechtsstaat. Wij mogen trots zijn op onze democratie en de rechtsstaat die wij hebben. Maar ik maak me wel zorgen over de toekomst van onze rechtsstaat. Door het grote ministerie van Veiligheid en Justitie dat is ontstaan, staat onze rechtsstaat onder druk. Zorg goed voor onze rechtsstaat, zou ik willen zeggen.

Als tweede punt vraag ik aandacht voor onze mensen die in de frontlinie werken. De gevolgen van beroepsgerelateerde ziekten, zoals PTSS, is nu voor de politie geregeld in de wet. Voor brandweer en ambulancepersoneel moet dat nog gebeuren. Dit is absoluut noodzakelijk voor de mensen die dagelijks geconfronteerd worden met ernstige situaties, maar ook met geweld tegen henzelf gericht. Ik heb in mijn maidenspeech hier aandacht voor gevraagd en ik doe dit ook bij mijn afscheid.

Voorzitter, Kamerwerk kun je niet afbouwen. Het is alles of niets. Dit gegeven, plus de reisafstand, maakte dat ik mijn besluit heb genomen.

Ik wens alle volksvertegenwoordigers, op welk niveau dan ook, veel sterkte om in deze roerige tijd en onder bedreigingen hun rug recht te houden en te blijven staan voor hun idealen.

Ten slotte dank ik alle Kamermedewerkers voor hun geweldige inzet. Niets is te veel en men is altijd behulpzaam en vriendelijk. Gastvrijheid in dit huis kent geen grenzen.

En natuurlijk dank ik mijn collega's voor de collegialiteit. Zeker binnen de commissie voor Veiligheid en Justitie heerst een goede sfeer en gingen we, ondanks de soms grote politieke verschillen, plezierig met elkaar om. Ook dat kan dus in de politiek.

Als allerlaatste dank ik de collega's van D66. Een mooie club met uitstekende medewerkers. Als Kamerlid kun je zonder hen niet goed functioneren.

Voorzitter, het waren vijf mooie jaren. Het ga u allen goed.

Magda Berndsen-Jansen"

(Geroffel op de bankjes)

De **voorzitter**:
Dit is altijd een moeilijk moment.

Van dit ontslag is mededeling gedaan aan de voorzitter van het centraal stembureau en aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Ik stel voor, de brief voor kennisgeving aan te nemen.

Geachte mevrouw Berndsen-Jansen, beste Magda,

Toen je in juni 2010 Kamerlid werd, was je net in Friesland gaan wonen. Je bent er niet geboren en getogen, maar gezien je karakter had dat goed gekund. Je bent nuchter en kordaat: what you see is what you get! Dat is wat jouw carrière dan ook altijd nodig heeft gehad.

Je was pas vijf dagen korpschef in Gooi en Vechtstreek toen Pim Fortuyn werd vermoord. En als burgemeester stond je aan het roer tijdens "de slag bij Beverwijk", een niet zo heel vriendelijk treffen tussen voetbalhooligans, waarbij ook een dode te betreuren viel.

Je doortastende manier van doen bracht je mee de Kamer in, net als stevige opvattingen over de belangrijkste onderwerpen in je portefeuille: het Openbaar Ministerie, de politie en de rechterlijke macht. In de commissie voor Veiligheid en Justitie voerde je veel debatten over de hoofdlijnen van een nieuwe nationale politieorganisatie. In ongeveer evenzoveel debatten waren jij en de betrokken

minister het oneens over de berekening van de politiesterkte. Ook over de prioriteiten die de politie werden meegegeven en over het softdrugsbeleid kruiste je talloze malen de degens met de minister.

Dit jaar nog diende je samen met collega Bergkamp een initiatiefwetsvoorstel in tot wijziging van de Opiumwet. Hoewel je tijdens de debatten soms fel uithaalde, soms zichtbaar geïrriteerd in je stoel zat, speelde je nooit op de man. Het gaat bij jou om de inhoud en dat blijkt ook uit je afscheidsbrief, waarin je de ruimte neemt om toch voor jou twee belangrijke politieke kwesties nog één keer te agenderen.

Maar ook jij ontkomt er niet aan dat de politiek harde kanten heeft. De benoeming van de Nationale ombudsman deed veel stof opwaaien. Het was een hectische, onaangename periode, die alle betrokkenen raakte, dus zeker ook de voorzitter van de sollicitatiecommissie, maar bij jou leidde dat niet tot een terugtrekkende beweging maar juist tot groter commitment. Je was zeer gemotiveerd om de nieuwe benoemingsprocedure tot een succes te maken en dat lukte ook. De procedures werden aangescherpt en later zette je de kennis en ervaring die je had opgedaan als voorzitter van de sollicitatiecommissie in als voorzitter van de werkgroep benoemingen en voordrachten die benoemingsprocedures moet harmoniseren. Het tekent je doorzettingskracht en je verantwoordelijkheidsgevoel. Het is jammer voor ons dat je deze klus net niet hebt kunnen afmaken, maar ik weet zeker dat jouw inbreng erin door zal klinken.

In totaal nam je deel aan 173 AO's, 33 rondetafelgesprekken, 99 plenaire debatten, 15 wetgevingsoverleggen en 124 procedurevergaderingen, een deel daarvan in de hoedanigheid van voorzitter van de vaste Kamercommissie voor Binnenlandse Zaken. Daarnaast was je twee jaar lid van het Presidium en ook in de tijd daarna zat je veel plenaire debatten voor. Dat deed je vol overgave en met plezier. "De kers op de taart", noemde je het in je eigen brief. Persoonlijk weet ik goed dat je altijd kon als ik je nodig had. Je had er ook geen problemen mee als vergaderingen tot diep in de nacht doorliepen. Het stereotiepe beeld dat mensen het na hun 60ste allemaal wat rustiger aan doen, heb jij hoogstpersoonlijk en met verve ontkracht.

Beste Magda, zoals jij zelf in je brief aangeeft, kun je het Kamerwerk niet afbouwen. Je vertrekt op het moment dat je de verdediging van de initiatiefwetsvoorstellen over de wijziging van het stelsel van partneralimentatie en het vermogensrecht aan anderen moet overlaten. Maar je tuin, thuis in Friesland, roept. Zuurstof happen, noem je dat, als je samen met je man aan het schoffelen en het snoeien bent. We gunnen je die Friese buitenlucht, de rust en de ruimte, al ben ik ervan overtuigd dat je nog veel inhoudelijke leuke dingen op je pad zult treffen en zult oppakken als dat achterstallige onkruid eenmaal is gewied. Het ga je goed!

(Geroffel op de bankjes)

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.